

S ohledem na rozvolnění restrikcí část hasičů navštívila partnerský sbor.

Liptovská Kokava. Malá vesnice poblíž Liptovského Mikuláše v Žilinském kraji s téměř tisícovkou obyvatel. Někteří z nich jsou už dlouhá léta našimi přáteli. Děje se tak díky partnerství našich hasičských sborů. I do této družby však promluvila pandemie. S partnery jsme se neviděli více, než rok. Proto jsme s povděkem přijali jejich pozvání na první červencový víkend. Datum vyšlo tentokrát parádně, jelikož díky omezením a pravidlům na Slovensku, by nyní byla návštěva opět komplikovaná. Kontroly, uzavřené některé přechody, či povinná karanténa po příjezdu se nás tak netýkaly. Mohli jsme se věnovat příjemnějším věcem. Po té dlouhé pauze byla k diskuzi spousta věcí.

Hlavním bodem víkendu byla tamější hasičská soutěž v požárním sportu. Ta už byla zařazená do místní hasičské ligy, takže se soutěžilo o poháry, ale také o body do tabulky. Při této příležitosti jsme se setkali také s okresní ředitelkou profesionálních hasičů v Lipovském Mikuláši. Již tradičně jsme také na obecním hřbitově uctili společně památku zesnulého bývalého velitele dobrovolných kokavských hasičů. K soutěži pak nutno říct, že domácí půda se letos neosvědčila. Oba týmy, jak mužské, tak ženské družstvo, svůj pokus nedokončily. Pro nás byl však zajímavým zpestřením spíše podvečerní neoficiální program. Dostali jsme nabídku vidět naživo medvědy ve volné přírodě. Kousek od obce se totiž medvědi volně pohybují a místní již znají jejich místa výskytu. Samozřejmě jsme je sledovali spíše dalekohledem z bezpečné vzdálenosti. I tak to byl dobrodružný zážitek např. oproti zoo. Hasiči z Kokavy nám další den také představili zrekonstruovanou hasičskou zbrojnici. Také oni volili variantu garáže pro parkování techniky a v dalším patře pak zázemí pro svou činnost. Je zde možnost ubytování, zasedání v menším počtu a také sem, stejně jako my, přesunuli svou kancelář a úřadování, aby neměli šanony ve svých domech, ale na jednom místě. Zbrojnice je sice menší, protože druhé vozidlo, cisternu, parkují hasiči opodál v jiné budově. I tak skrývá nové možnosti pro tamní sbor. Včetně sprch a sociálního zázemí. Neoficiálně jsme také navštívili třeba Štrbské pleso a starosta Kokavy nás také pozval do svého úřadu. Rovněž tuto budovu jsme s povděkem navštívili. Byla to naše poslední zastávka před odjezdem domů. Vzájemně jsme si vyměnili upomínkové předměty. Starosta nám daroval knihu o historii a současnosti obce. Poté následovalo rozloučení a zhruba 3,5 hodinová cesta zpět domů.